

CK.0000078796

HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỰN

MEN CỦA TÌNH YÊU

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

LIÊN HIỆP CÁC HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT VIỆT NAM
HỘI VĂN HỌC NGHỆ THUẬT CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM

DƯƠNG THỊ NHỰN

MEN CỦA TÌNH YÊU

Tập truyện ngắn

NHÀ XUẤT BẢN HỘI NHÀ VĂN

**ĐỀ ÁN BẢO TỒN, PHÁT HUY GIÁ TRỊ
TÁC PHẨM VĂN HỌC, NGHỆ THUẬT
CÁC DÂN TỘC THIỂU SỐ VIỆT NAM**

Cố vấn Ban Chỉ đạo: Nhà thơ Hữu Thịnh
Chủ tịch Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

BAN CHỈ ĐẠO

1. Nhà văn Tùng Điền (Trần Quang Điền) *Trưởng ban*
2. Nhà nghiên cứu, TS. Đoàn Thanh Nô *Phó Trưởng ban*
3. TS. Trịnh Thị Thủy *Phó Trưởng ban*
4. Nhạc sĩ Nông Quốc Bình *Ủy viên kiêm Giám đốc*
5. GS.TS. Nguyễn Xuân Kính *Ủy viên*
6. PGS.TS. Lâm Bá Nam *Ủy viên*
7. ThS. Vũ Công Hội *Ủy viên*
8. ThS. Phạm Văn Trường *Ủy viên*
9. ThS. Nguyễn Nguyên *Ủy viên*
10. ThS. Nguyễn Ngọc Bích *Ủy viên*

Giám đốc

Nhạc sĩ Nông Quốc Bình

LỜI GIỚI THIỆU

Ủy ban toàn quốc Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam là tổ chức chính trị - xã hội - nghề nghiệp, thành viên của Mặt trận Tổ quốc Việt Nam, mái nhà chung của các Hội Văn học nghệ thuật cả nước. Liên hiệp gồm 74 tổ chức thành viên với trên 45.000 hội viên là văn nghệ sĩ thuộc các Hội Văn học nghệ thuật chuyên ngành Trung ương và các Hội Văn học nghệ thuật tỉnh, thành phố trực thuộc Trung ương, trong đó có Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trải qua gần 25 năm hình thành và phát triển, đến nay Hội Văn học nghệ thuật các Dân tộc thiểu số Việt Nam đã có hơn một nghìn hội viên, trong đó gần 600 hội viên là người dân tộc thiểu số hoạt động tại 34 tổ chức cơ sở và các chi hội, tỉnh thành hội trong cả nước. Trong giai đoạn từ năm 1999 đến nay, được sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, đã có hàng nghìn công trình, tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam được sưu tầm, nghiên cứu, biên dịch, sáng tạo.

Bộ sách này là một phần của Đề án “Bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam”, với mục tiêu là thực hiện chính sách dân tộc của Đảng, Nhà nước nhằm bảo tồn, phát huy giá trị tác phẩm văn học, nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam; quảng bá di sản văn hóa các dân tộc thiểu số Việt Nam với bạn bè thế giới; góp phần xây dựng nền văn hóa Việt Nam tiên tiến, đậm đà bản sắc dân tộc và xây dựng khối đại đoàn kết toàn dân tộc, thúc đẩy tiến trình đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước và hội nhập quốc tế; bổ sung nguồn tài liệu phục vụ công tác giảng dạy, nghiên cứu, trao đổi, giao lưu và phát triển văn hóa giữa các tộc người, nhân dân trong và ngoài nước, với cộng đồng quốc tế.

Bộ sách là kết quả từ kho tài liệu hàng nghìn công trình, tác phẩm đã được nghiên cứu, sưu tầm, biên dịch, sáng tạo qua nhiều thế hệ tác giả, nghệ nhân, hội viên của Hội Văn học nghệ thuật các dân tộc thiểu số Việt Nam.

Trong quá trình thực hiện bộ sách, Ban Chỉ đạo mong nhận được góp ý của quý bạn đọc gần xa.

TM. BAN CHỈ ĐẠO

TRƯỞNG BAN

Nhà văn Tùng Điền

Phó Chủ tịch Thường trực

Liên hiệp các Hội Văn học nghệ thuật Việt Nam

CON CỦA MẸ

- Hôm nay bà mang ra thứ gì đây?

- Tôi lấy được củ khoai. Lúc sáng nhà nó luộc nhiều quá chả ăn hết. Bà có gì thế?

- Tôi chỉ có vài củ lạc thôi.

- Khoai ăn với lạc thì không gì bằng.

Đó là đoạn đối thoại của hai bà già xóm Thịnh Khê. Bà Dần không có nhà cửa, không con cái và phải sống nhờ ở nhà chị Tám.

Bà Dần không nói cho mọi người biết bà từ đâu tới. Một ngày đầu tháng bảy một bà già mang túi quần áo khăn khăn xin ở nhờ nhà chị Tám. Bà khóc lóc, khẩn khoản xin chị thương tình. Bà đưa cho chị Tám ít tiền và sẵn xắn làm việc nhà giúp chị. Thấy bà già nhanh nhẹn và đáng vẻ thật thà anh chị không nỡ. Thế là bà thành người nhà chị từ đấy. Hình như có mối lương duyên nào đó cũng nên, bởi cu Khánh con chị Tám cứ bám riết lấy bà, đòi ba má đồng ý cho bà ở lại.

Bà Út hàng xóm chỉ có một mình. Chồng con bà đã thành người thiên cổ đã mấy chục năm. Anh con trai độc nhất đi lính quân đội Sài Gòn rồi chết trận ngay trong vườn nhà bà. Nó vẫn còn trẻ măng. Khuôn mặt trắng trẻo còn lớt phớt những sợi lông tơ. Tính tình nó vẫn còn trẻ con, đi đâu về là sà vào lòng mẹ. Vừa vào đại học được mấy tháng con trai bà bị bắt đi lính. Ông bà đã tốn vô khối tiền mà vẫn bị lừa. Trận đánh đầu tiên và cũng là duy nhất nó biết đến mùi súng đạn. Bà sống một mình trong ngôi nhà nhỏ, phía cuối vườn có ngôi mộ của con trai và một ngôi mộ vô danh.

Nhà bà Út và nhà chị Tám ngăn cách nhau bởi hàng rào bụi. Khi việc nhà tạm ổn, hai bà già lại cùng nhau ra góc vườn bày những thứ lấy từ nhà ra cùng ăn trên mảnh áo mưa. Họ cười móm mém và chậm rãi bóc khoai.

- Bà Út này! Hôm qua tôi mơ thấy thằng Chính nó về. Người nó gầy nhom, quần áo thùng lung tung cả.

- Thế không được. Hôm nào bà mua cho nó bộ quần áo mới đi. Quần áo sĩ quan hẳn hoi nhé.

- Nó nhìn tôi ghê lắm, nói bu gầy thế. Tôi bảo cha bố anh, không ở nhà chăm mẹ còn lắm chuyện. Nó khóc đấy.